

Čís. 719.

Obhájce nemůže podatí zmateční stížnost proti vůli odsouzeného.

(Rozh. ze dne 31. ledna 1922, Kr II 838/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném sezení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 18. října 1921, jímž byl obžalovaný uznán vinným přechodem dle § 23 čís. 4 cís. nařízení ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák.

Důvody:

Po vyhlášení rozsudku prohlásil obžalovaný, jak v jednacím protokolu jest zjištěno, v přítomnosti obhájce, že se vzdává opravných prostředků; přes to ohlásil obhájce včasné zmateční stížnost a provedl ji také na základě zmatečních důvodů čís. 5 a 9 § 281 tr. ř. Dle § 1 čís. 1 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 náleželo již sborovému soudu první stolice opovězenou zmateční stížnost zavrhnouti, protože dle § 282 odstavec první tr. ř. oproti vůli obžalovaného stěžovati si mohou rodiče anebo poručník nezletilého obžalovaného. Obhájce, ohlásivší zmateční stížnost, jednal tedy proti jasnému ustanovení zákona a to o své vůli, kdyžtž byl přítomen při zmíněném prohlášení svéprávného obžalovaného. Bylo proto zmateční stížnost dle § 4 čís. 1 procesní novely zavrhnouti jako nepřipustnou v poradě neveřejné.

Čís. 720.

Předražování (§ 20 cís. nař. ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák.).

Ten, kdo podloucně obchoduje předměty potřeby, nemá nároku ani na to, by mu byl přiznán přiměřený zisk.

(Rozh. ze dne 3. února 1922, Kr II 375/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Olomouci ze dne 23. února 1921, pokud jím byla obžalovaná sprostěna dle § 259 č. 3 tr. ř. z obžaloby pro přešupek pře- dražování dle § 20 cís. nař. ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. z., zrušil napadený rozsudek a uznal obžalovanou vinnou podle obžaloby.

Důvody:

Zmateční stížnost státního zastupitelství, čelící z důvodu § 281 čís. 9 a) tr. ř. proti výroku, sprostujícímu obžalovanou ve směru přešupku dle § 20 cit. cís. nařízení, jest odůvodněna. Rozsudek zjistiv, že obžalovaná kupovala pod rukou cigarety, za tím účelem, aby je v době tehdejší nouze o kuřivo prodávala hostům svého hostince se ziskem, cigarety, koupené po 23 (24) hal., prodávala hostům svým po 30 h, jakkoliv kromě nákupní ceny dalších výrobních nákladů neměla, neshledal požadovanou cenu

zřejmě přemrštěnou, ježto zisk asi 30procentní, obžalovanou docílený, nepřevyšuje obvyklého občanského zisku u malých živností, jakou provozuje obžalovaná jako hostinská. Než právem označuje stížnost tento sprostující výrok jako právně pochybený a tudíž dle § 281 čís. 9 a) tr. ř. zmatečný. Neboť nehledě k tomu, že by čistý zisk 30 proc. při cigaretách za každých okolností uznán býti musil tak nepřiměřeným, že by činil cenu požadovanou zřejmě přemrštěnou, sluší uvážit, že obžalovaná nebyla k obchodu s tabákem vůbec oprávněna, nakupovala i prodávala cigarety podloudně a neprovozovala ani ve své živnosti hostinské prodej cigaret po právu. Při takovém provozu živnosti nelze obchodníku vůbec přiznati nárok na zisk a sluší cenu, která přesahuje tak značně cenu nákupní za všech okolností označiti zřejmě přemrštěnou. Ježto rozsudek sám všechny ostatní objektivní i subjektivní předpoklady přestupku § 20 čís. nař. zjišťuje, bylo zmateční stížností vyhověti, rozsudek ve výroku v odpor vzatém a souvisejících výrocích zrušiti a uznati, jak shora uvedeno.

Čís. 721.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Řetězový obchod jest skutečně i vsunutím se pouze jediného zbytečného článku. Lhostejno, v jaké roli a v kterém období se pachatel vsunul, zištného pak úmyslu se vůbec nevyhledává.

Rozlišující znak přímého předražování (§ 7) a podvodu spočívá v rozdílném úmyslu pachatelově. Souběh obou trestných činů jest možným.

(Rozh. ze dne 3. února 1922, Kr II 462/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných Emila a Karla L-ových do rozsudku lichévního soudu při zemském soudě v Opavě ze dne 22. března 1921, jímž byli obžalováni uznáni vinnými přečinem řetězového obchodu dle § 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., obžalovaný Karel L. mimo to přestupkem dle § 7 čís. 1 cit. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaných Emila a Karla L-ových, dovolávající se zmatečných důvodů čís. 9 lit. a), čís. 10 § 281 tr. ř., je neodůvodněna. Mylným je předem názor zmateční stížnosti, že skutková podstata řetězového obchodu vyžaduje řetězu, jež tvoří více překupníků; požadavkům hospodářské nutnosti a účelnosti se přičítá, zájmy spotřebitelstva poškozující neb ohrožující zbytečné prodlužování přechodu zboží a spojené s tím zdražování zboží může nastati již tím, že se jediný překupník vsune jako zbytečný, neúčelný mezičlánek do přechodu zboží z výroby do spotřeby, zejména děje-li se tak za účelem docílení překupnického zisku. Nemístným je dále poukaz k tomu, že W. a Sch. byli by mohli Karlu L-ovi poskytnouti provisi za nákup líhu pro ně u neznámého obchodníka; neboť Karel L. neobstaral nákup za provisi, nýbrž vystupoval jako prodáváč na vlastní účet vůči zmíněným kupcům, nehledě ani k tomu, že je lhostejno, nastalo-li zbytečné zdražení zboží ve formě provise či